

Zitting 1982-1983

17 796

Wijziging van de inkomstenbelasting en van de loonbelasting (uitbreiding van de regeling voor aftrek wegens buitengewone lasten met een vaste aftrek wegens arbeidsongeschiktheid of ouderdom)

Nr. 8

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 23 maart 1983

Naar aanleiding van de toezegging, gedaan bij de behandeling in tweede termijn van wetsontwerp 17 796 dd. 22 maart jl., een vraag van het lid Wagenaar schriftelijk te beantwoorden doe ik u hierbij dit antwoord toekomen.

De voorgestelde aftrek wegens arbeidsongeschiktheid of ouderdom is, rekening houdend met een vermenigvuldigingsfactor van $1\frac{1}{2}$ voor kosten die de ziektekostendrempel overschrijden, bepaald op het niveau van de in 1982 geldende bejaarden- en arbeidsongeschiktheidsaftrekken. Voor gehuwde bejaarden is daardoor een vaste aftrek van f 606 voorgesteld. De vraag van de geachte afgevaardigde de heer Wagenaar of het feit dat de nieuwe aftrek wegens arbeidsongeschiktheid van f 424 mag worden opgeteld bij de vaste aftrek wegens ouderdom van f 424 in een situatie waarin de vrouw arbeidsongeschikt en jonger dan 65 jaar is en de man 65 jaar of ouder is, toch niet pleit voor een aftrek van f 848 voor gehuwde bejaarden in plaats van f 606 beantwoord ik ontkennend. In de eerste plaats gold vóór 1983 de regel dat indien beide echtgenoten arbeidsongeschikt waren voor ieder van de echtgenoten afzonderlijk de arbeidsongeschiktheidsaftrek werd toegepast. Daarbij was van belang dat inkomen genoten wegens arbeidsongeschiktheid wordt belast bij de gehuwde vrouw. Bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd door de gehuwde vrouw verviel haar arbeidsongeschiktheidsaftrek terwijl ook het recht op een WAO- of AWW-uitkering bij het bereiken van die leeftijd vervalt. Deze wijzigingen in de positie van de gehuwde vrouw traden op onafhankelijk van het opkomen van het recht op de gehuwden-bejaardenaftrek (en het recht op een gehuwden AOW-uitkering) bij de gehuwde man. Het uit het vorenstaande blikkende individuele karakter van de arbeidsongeschiktheidsaftrek is in de voorgestelde uitbreiding van de buitengewone-lastenregeling gehandhaafd en vormt als zodanig geen argument voor een positieverbetering voor gehuwde bejaarden.

In de tweede plaats wil ik bij de terugval in gezamenlijke aftrek die in het bedoelde geval optreedt bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd door de gehuwde vrouw, de kanttekening plaatsen dat dit effect vóór 1983 in nog sterkere mate optrad. Vóór 1983 verviel namelijk de gehele arbeidsongeschiktheidsaftrek bij het bereiken van de 65-jarige leeftijd door de vrouw, terwijl in het wetsvoorstel slechts een daling van f 848 naar f 606 optreedt.

De Staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

Tweede Kamer, zitting 1982-1983, 17 796, nr. 8